

Het kind en ik

*Ik zou een dag uit vissen,
ik voelde mij moedeloos.
Ik maakte tussen de lissen
met de hand een wak in het kroos.*

*Er steeg licht op van beneden
uit de zwarte spiegelrond.
Ik zag een tuin onbetreden
en een kind dat daar stond.*

*Het stond aan zijn schrijftafel
te schrijven op een lei.
Het woord onder de griffel
herkende ik, was van mij.*

*Maar toen heeft het geschreven,
zonder haast en zonder schroom,
al wat ik van mijn leven
nog ooit te schrijven droom.*

*En telkens als ik even
knikte dat ik het wist,
liet hij het water beven
en het werd uitgewist.*

Martinus Nijhoff
uit: Nieuwe Gedichten.

Het Hondshalstermeer, een nieuw natuurgebied in Groningen

Na drie jaar reeds rijk aan broedvogels

Voorgeschiedenis

Het nieuwe natuurgebied het Hondshalstermeer kon ontstaan als gevolg van de in de jaren zestig heersende opvattingen ten aanzien van de landbouwkundige ontwikkelingen, onder meer neergelegd in het zogenaamde plan-Mansholt. Uit die tijd stamt het begrip „marginale” landbouwgrond, d.w.z. grond, die door aard en/of ligging van zodanige kwaliteit is, dat het de moeite niet loont om daar op langere termijn de landbouw als economische activiteit voort te zetten.

In Oost-Groningen, ten noorden van Scheemda, tussen de dorpen Wagenborgen en Nieuwolda, trof men tij-

dens de voorbereiding van de ruilverkaveling Nieuw-Scheemda dergelijke gronden aan. Het ging om een laag gelegen gebied van klei op veen, lang geleden nog een moerasgebied, dat later vanuit de Eems overdekt werd met mariene afzettingen.

Bij de landbouw bestond al lange tijd behoefte aan meer boezemcapaciteit. Dankzij de inspanning van landbouw en natuurbehoud gezamenlijk kon een boezemmeer tevens natuurreservaat van ca. 160 ha. ontstaan. In oktober 1980 was de inrichting een feit en kreeg het water toegang tot het boezemgebied.

Inrichting

Aan de hand van de abiotische gegevens, zoals de bodem, de hoogte en de bestaande infrastructuur, werd een eerste inrichtingsschets gemaakt. Hierbij werd o.m. gedacht aan het bouwen van een drietal eilanden, waarbij de abiotische factoren zoveel mogelijk zouden worden benut, b.v. door gebruik van plaatselijk aanwezige zware katteklei als scheiding tussen voedselarme en voedselrijke situaties.

Ook werden in de eerste schets

W. Weijman